

Dette lovforslag tilpasser loven til virkeligheden, der, siden sidst loven blev ændret, har forandret sig meget. Bl.a. har vi fået et Familie- og Forbrugerministerium, hvor hele barselområdet ligger.

Vi har siden fået regler om fleksjob. Lovforslaget indeholder derfor flere forenklinger, og det medfører en styrkelse af retssikkerheden. Af realitetsindhold synes vi Konservative, at den ændrede adgang til at gøre regres over for arbejdsgiverne er en styrkelse af retssikkerheden. Der fjernes en del administrativt bøvvl, beløbene er ude af proportion med de omkostninger, det giver for virksomhederne. Regressen virker stærkt irriterende på virksomheder, da den oftest sker på et ufuldstændigt grundlag, og er derfor demotiverende og uretfærdig.

Den forenkede struktur giver bedre muligheder for at få fokus på nedbringelse af sygdom. For så vidt angår reglerne om 52 ugers varighedsbegrænsning, altså det her med sygedagpengene, er vi Konservative opmærksomme på, at den i visse situationer medfører helt utilsigtede økonomiske konsekvenser for mennesker, der er ramt af uheld eller sygdom.

Det vil vi gerne have en nærmere belysning af under udvalgsarbejdet med henblik på eventuelt at lovgive om dette i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Flere end 5.000 mennesker mister hvert år retten til sygedagpenge, fordi de har været syge i mere end 1 år. Ikke fordi de er blevet raske, men fordi reglerne er skruet sådan sammen, at man kun i ganske særlige tilfælde kan få sygedagpenge i mere end 1 år. Sagt lidt firkantet så skal det være klart, at man aldrig bliver rask, eller at man kan blive rask inden for kort tid, for at man kan få sygedagpengene forlænget.

Men for ca. 5.000 mennesker med gig, på genoptræning efter et trafikuheld eller efter en hjerneblødning, med en psykisk sygdom eller flere på hinanden følgende sygdomme, falder hammeren efter 1 år: Du kan ikke længere få sygedagpenge, men du må klare dig med kontanthjælp eller med ingenting, hvis din mand eller din kone tjener en almindelig løn.

Det synes Det Radikale Venstre er uretfærdigt, og derfor er det efter Det Radikale Venstres

opfattelse også på tide, at denne varighedsbegrænsning for sygedagpengene bliver lempet. Den radikale socialminister Aase Olesen var i 1989 ansvarlig for at indføre varighedsbestemelsen, ikke som en spareøvelse, men som et af de første skridt i retning af en aktiv social- og arbejdsmarkedspolitik.

Bag reglen lå det faktum, at alt for mange mennesker blev passivt forsørget, hvor det, de i virkeligheden havde brug for, var hjælp til at komme videre i deres liv i et job, en uddannelse eller i fortsat behandling. Varighedsbegrænsningen var et signal til kommunerne om ikke at lade mennesker gå mere end 52 uger på sygedagpenge uden at få en afklaring af, hvad der så skulle ske for den enkelte.

I sommer vedtog vi med et stort flertal i Folketinget en række opstramninger af sygedagpengereglerne. Kommunerne får fremover meget præcise regler for, hvornår og hvordan der skal følges op, når borgere sygemelder sig, afhængigt af, hvilken type lidelse borgeren har.

De regler blev til, fordi der har vist sig alt for store variationer i, hvordan kommuner behandler mennesker på sygedagpenge, og alt for mange mennesker gik alt for længe på sygedagpenge uden en opfølgning, indtil de 52 uger var gået og personerne blev smidt på kontanthjælp eller helt røg ud.

Kl. 13.35

Nu er kommunernes indsats meget præcist beskrevet i loven, og konsekvensen af den manglende opfølgning er helt klar: Kommunen mister sin statsrefusion til sygedagpengene. Det er i det lys, at jeg anbefaler, at beskæftigelsesministeren indkalder til forhandlinger om en lempelse af varighedsbegrænsningen som et led i denne gennemgang af sygedagpengeloven. Målet må være, at vi får en bred aftale, ligesom vi gjorde med lovforslag nr. L 21, altså opstramningen, og med fleksjobaftalen, som jo kun er nogle få uger gammel.

Jeg er ikke længere bange for, at mennesker bliver parkeret på sygedagpenge, dertil er opfølgningsreglerne blevet alt for præcise, og vi kan jo aftale yderligere regler i forbindelse med en større aftale, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt.

Jeg er mere fortørnet over, at stadig flere langvarigt syge mennesker får reduceret deres forsørgelsesgrundlag ganske væsentligt, så de ud over deres sygdom også må bekymre sig om deres økonomi. Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt.